

(א) ולעיל סח: לקמן פה.
(ב) ולעיל סח: וישלח.
(ג) וישלח י.
(ד) וישלח י. וישלח י.
כ' חזית דלח הילי אלה לא
יחלל ורע נעמי ששפת
היוצא עדין אלו ורע
שוכחם וזמכדכס
הוא כאלו אחר ורע י' חזר
חקקס ורע י' כ' כ' כ'
סוכח י' ש' י' ד' ש'
ד' י' ע' י' י'
(ה) קדושין פה:
פה כחוסת ז' חולין סח:
פה י' י' י' י' י' י' י'
(ו) ולעיל פה:
(ז) ולעיל פה:

1. ולא יחלל ורעו בעמיו
כי אני יי מקדשו:
ויקרא כא טו

תשוב' דלית ב'י תהיה זכ'י
דליתא אלא קשה עין
לעיל דף יא ע"כ חז"ה מאי
נשתנה:

(א) גב' אי הכי חלל דלאו זר
הוא לא לישטול כזל ותיבת
מעיקרא נמחק: (ב) במשנה
כיצד הרי ישראל:

ל' א מ"י פ"ח מהל'
 אסור בנזיל ה' א'
 סנה לאון קהל טושיע
 א"הע סמון י טע"ח ז'
 לח ב מ"י פ"ח מהל'
 ג סנה לאון קהל:
 ל'ב ג מ"י פ"ח מהל'
 יט סנה לאון קהל
 קהל טושיע שס ס"י ד
 סמ"ג ג:
 ב ד מ"י פ"ח מהל'
 טושיע שס סמ"ג ב:
מ"א ה מ"י פ"ח מהל'
 תרומות ה' י'
 טושיע ס"י סלל:

[illegible]

יִצְחָק מִי שֵׁשׁ לֹא אֲלֻמָּנוֹת וּגְרוּשִׁין בָּהּ ב'ר'. מִמָּה דַבָּל דּוֹכָא
לְחֻמְרָא מִקְשִׁין וְהֵכָא פְּרִיךְ דְּנִקְשֵׁי לְקוּלָּא:
אִם כֵּן רַבּוּי אֵינָהּ יִשְׂרָאֵלִית. מִמָּה דֵּהָא אֲלֻטְרִיךְ לְרַבּוּי
לִיָּהּ וְיִשְׂרָאֵלִית לֹאשְׁמַעִין דְּחֻזְרָא בְּשַׁבִּיל בְּנָה דְּאֻמְרָא
בְּקוּם יֵשׁ מוֹתֵרוֹת וְלִקְוֵן ד' פ.ו. אִישׁ
לְיוֹמָר דְּמַשְׁעֵי לִיָּהּ דְּאֻטְרִיךְ לִיָּהּ
וְיִשְׂרָאֵלִית לְכָל מִיָּלִי דְּאִיִּיר קָרָא
וְלֹאשְׁמַעִין דְּכִי אֵית לֵהּ זֶעַם מִי
מִן הַעוֹבֵד כּוֹכָבִים מִכּוֹל בְּשַׁבִּיל בְּנָה
לֹא אֲלֻטְרִיךְ כִּיּוֹן דְּאֻשְׁמַעִין בְּכֻהֲנָה
דְּקִדְשֵׁי גּוֹשֵׁהּ

בי תדדה ב' תבע'. ואם תאמר
לדידה נמי איכא לאוקומי
בצאלמנה לכן גדול לרבי סימא
ובצוולא לרבי אפי' רבי ישב
ויש לומר דכל פסולי כהונה נפקא
גן דמיפסלי בתרומה מלא יחלל אי
נמי לא משמע ליה לאוקומי לחס
דור גבי כהן וזהו' ולוקמא בכוטה
שפחה עליה צדק' (דליכא אלא
שפחה דעומתאה ויש לומר דור אלא
ממעיקרא צעין אפילו לרבי עקיבא
כיון דלא הו' ממזר ומיהו קשה
דלמא ליה לימזר מאי כי תהיה כי
צפשיטות הוה מני למיפזר
לחמאי אפטרין קרל רבי עקיבא
לעובד כוכבים ועבד דהשתא ממזר
הו' מיפסלא בציאתו מיביעא דאמר
בפרק עשרה יוחסין (קידוש עז' עט):
בהן גדול באסתמא בציאה לחודה.
דאמר ב' עשרה יוחסין

וְשֶׁדָּק עַתָּה יִסֵּס בְּעַל לִוְקֹה מֵשׁוֹ
לֵאלֹהֵי יִחְלֹל וְאֵם תִּחְמֹר הִיא גּוֹפֵה מִנֶּנֶן
דְּלֹא בְעֵינֵי תַרְמִי הֵא כְּמִי לֹא יִקָּה
וְלֵאלֹהֵי יִחְלֹל יֵשׁ לִוְמֹר דְּלִנְגִי יִסְרֹן אֵין
לְהַזְכִּיר קִדְּוֹשׁ דְּרָשׁ בְּלֹא קִדְּוֹשׁ
וְיִכּוֹן שְׁתֵּן נִפְסֵל גַּם הִיא נִפְסֵלֶת:
וְשִׁנְיָהם אֵם מְדוּה אֵם מֵאֲלֵמְהָ
אֲבָרֵן נִדְוִי. יִקָּר
שְׁטֵמָה הִיא מֵאֲלֵים זֶר אֲלֵא דְמִכִּי
בְּאֲלֵמְהָ לִיפְסֵן בְּחַי מִסְכְּר לְאֻמִּי
קִרָא וְאִי לֹא קִרָא דְלֹאשׁ זֶר לִיכָא
לְמִיָּף מִקֵּל וְחֹמֶר דְּלֵאֲמֵה שְׁתַּחֲלֵל
דְּפִירְסֵי לְעִיל (דף טו: ד"ה מה):
וְהַמּוֹפְתָה הַהוּא: הֵא דְלֹא
חָק קֵטֵן בְּצִיבִיו
דְּלֹא חָקִי לִיה רַבֵּן יִשְׁרָאֵל בְּדַתִּי
בְּגִמְרָה (לְמִן דף טו: שׁוֹטֵי לְקֵטֵן
שְׁשֻׁאֵי זֶר אֲמֵר רַבִּי יִתְחַב דְּהִיטוּ
לְאֵם לְמִיתִי בְּסִפֵּי וְיִלְדֵה
לְאֵם מִימֵי לִיה בְּקֵטֵן):

לא פושטין ולא פאריצין, לא
אזערטן לאשמועצין באזונד
ומפתח דאין מאכילין ומשום לא
פוסלין נקטיה ואפילו לרבי אלעזר
דאמר "פניי הבא על הפניה שלא
לשם אישות עשה וזה נראה דלא
מיפסלה בתרומה דאין זה לנשם זר;
ונשאת

ג' סבר מה כהן גדול באלמנה
ל לאפוקי עמוני ומואבי דאין
מואבי ולא מואבית: **מתני**
ואם אינן ראויין לבא בישראל
על בת כהן תאכל בתרומה
עיברה

נחארמלנו או נחגרשו מן היישובים
זה צביחה לרבי יוסי לא פסיל:
עצירה דכתיב (דברים כג) שלישי
בנו עד סוף העולם פסולין אבל
סוף הויזל ויש בזרו פסול פסל
לא פסל ולא מאכיל דלין קיינו
ס או בפימיו שלא לשם קידושין:
עברה

כולה ובה קרא יסירא הוא. דהא
הן ומאי למכתב אבתריה וכי תהיה
לה זרע סיכול. וכדמה בעלמא
להולא כתיב ולאשמועינן דזרע

רכז
 מי שיש לו אלמנות ו
 כוכבים ועבד שאין
 אשכחן כהנת ליה
 כדאמר ר' אבא אמר
 ובת כמאן כרבי עקי
 תימא רבנן כולה ו
 ואימא מי שיש לו
 כי לית ליה זרע קאכל
 אכלה מי שאין לו אלמ
 דאית ליה זרע נמי ת
 וישראלית למה לי ול
 קדושין תופסין בחייב
 לאיש זר כי תיבעל א
 אלמנה להחמיר עליה
 וצריכא דאי אשמעינ
 דכי לית לה זרע אכלה
 אבל גרושה דלא חזיא
 דלית לה זרע לא אכל
 גרושה הוא דכי אית
 משום דלא חזיא לכה
 לכהונה אימא אע"ג ד
 צריכא ואימא נבעלה
 גרושתו לאיש זר אמר
 מעיקרא לאפוקי האי
 הוא אי הכי חלל דלא
 לא לפסול אמר קרא
 "מקיש זרעו לו מה ה
 פוסל ואימא משעת ה
 באלמנה מה כהן גדול
 האי נמי בביאה ואי
 וביאה דומיא דכ"ג ב
 באלמנה בביאה לחוד
 לחודה ורבי יוסי אומר
 וכל שאין זרעו פסול
 בין ת"ק לרבי יוסי א
 ואדומי שני איכא בינ
 אלמ מבקן גדול באל
 באלמנה שביאתו בע
 נמי פוסל ורבי יוסי
 כהן גדול שזרעו פסול
 פסול פוסל לאפוקי
 פסול דכתיב "בנים
 שלישי יבא להם בק
 כל שאתה נושא בת
 וכו'; מאי איכא בין
 מליאל אמר עולא
 בעיניה ושניהם לא
 באלמנה רבי יוסי סבר

שזרעו פסול ופוסל אף
שכל זרעו פסול ופוסל
כל זרעו פסול ראמר
ההאונם והמפתה והשו
הרי אלו פוסלין כיצד
שזרעו פסול ופוסל אף
שכל זרעו פסול ופוסל
כל זרעו פסול ראמר
ההאונם והמפתה והשו
הרי אלו פוסלין כיצד